

anbringelser, bisiddere til børn og unge samt børn og unge-udvalgets sammensætning.

Partierne bag reformen er også enige om at præcisere, at kommunerne ikke må tage *usaglige* økonomiske hensyn ved valg af tilbud til det enkelte barn. Det betyder, at kommunen ikke må tage økonomiske hensyn, som betyder, at der vælges en løsning, som ikke tilgodeser barnets behov. Samtidig er der dog også tale om et område, hvor der årligt anvendes knap 10 mia. kr., hvorfor det er nødvendigt, at der tages *saglige* økonomiske hensyn.

Kommunerne skal således være opmærksomme på at få mest muligt for pengene – indsatsen skal være omkostningseffektiv, og der skal være fokus på effektiv tilrettelæggelse af arbejdet, både i forvaltningen og i de sociale tilbud. Reformen ændrer således ikke på kravet til kommunerne om at levere det bedste og billigste tilbud, der imødekommer barnets behov.

Det afgørende grundlag for forbedringer i indsatsen og for at gøre op med *usaglige* økonomiske hensyn er, at der sker tydelige forbedringer af den kommunale sagsbehandling. Dermed sikres større synlighed og dokumentation af indsatsen – og samtidig strammes kontrollen med kommunerne op.

Endelig er det et centralt princip, at indsatsen altid skal tilpasses det enkelte barn og den enkelte families behov. Lovgivningen dækker således mange forskellige målgrupper med forskellige behov, der skal behandles forskelligt. Konkret betyder dette f.eks., at indsatsen i forhold til børn og unge med væsentlige fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser skal tage hensyn til og indrettes efter de særlige forhold, der gør sig gældende for denne gruppe. Eksempelvis kan det i forhold til denne gruppe være nødvendigt med særlige fremgangsmåder for at sikre inddragelsen af og informationen til børnene.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1. Tidlig indsats

Forebyggelse og tidlig indsats er af afgørende betydning for at sikre udsatte børn og unge en god opvækst. Derfor stilles der forslag om at ændre § 4, så kommunerne pålægges at udarbejde en sammenhængende børnepolitik, som skal øge fokus på den rolle, som f.eks. dagtilbud og skole spiller i den tidlige indsats, samt sikre sammenhængen mellem normalsystemet og den særlige sociale indsats over for de udsatte børn og unge.

Det er også hensigten at skabe en bedre sikring af, at kommunerne tidligt får øje på og hjælper de børn, som har problemer, f.eks. ved hurtig reaktion på underretninger. Det foreslås, at kommunerne i § 36 a

forpligtes til at kvittere skriftligt for alle underretninger, og at der i § 38 indføres en tidsfrist, således at kommunen skal have gennemført undersøgelsen senest inden for 4 måneder.

3.2. Undersøgelse og handleplaner

Det er vigtigt, at der bliver foretaget en kvalificeret og grundig afdækning af barnets situation fra starten. Det styrker mulighederne for at tilrettelægge sagen hensigtsmæssigt og fra starten vælge de rigtige foranstaltninger.

For de familier og børn, der modtager hjælp, er der ofte tale om en ophobning af flere sociale problemer, og man kan ikke forvente, at en indsats på et enkelt område kan løse problemerne. Ifølge Socialforskningsinstituttets (SFI) evaluering »*Børnesager. Evaluering af den forebyggende indsats*« fra 2002 er der bedst effekt af en bredspektret indsats, der sætter ind på flere niveauer af børnenes, de unges og familiernes liv.

Efter den gældende § 38 skal kommunen undersøge forholdene for børn, der antages at trænge til særlig støtte. En grundig tværfaglig undersøgelse giver overblik over barnets samlede situation, således at det kan vurderes, om en indsats skal iværksættes, og i givet fald hvilken, med henblik på at skabe sammenhæng og kontinuitet i barnets liv.

Der har vist sig at være problemer med forståelsen af indholdet i en § 38-undersøgelse og udarbejdelsen heraf, og lovforslaget har derfor til formål at præcisere kravene til undersøgelserne, således at der fast indgår bestemte forhold i undersøgelsen. Undersøgelsen skal således afdække både ressourcer og problemer i forhold til følgende punkter: 1) Udvikling og adfærd, 2) Familieforhold, 3) Skoleforhold, 4) Sundhedsforhold 5) Fritidsforhold og venskaber og 6) Andre relevante forhold.

Punkterne giver endvidere mulighed for løbende og systematisk at følge op på, om indsatsen virker efter hensigten, eller om der er behov for justeringer. Samtidig giver de faste punkter og den klare målbeskrivelse bedre grundlag for dokumentation og evaluering.

De 6 punkter i undersøgelsen understreger, at der skal ses på alle aspekter af barnets eller den unges tilværelse eller problemer. Ifølge SFI's forskningsgennemgang »*Anbringelser af børn og unge uden for hjemmet*« fra 2003 viser forskningen, at der ofte er for lidt fokus på skolegang og sundhed, selvom netop disse problemer ofte spiller tæt sammen med og forstærker barnets eller den unges sociale problemer.

Hvis et barn har behov for særlig støtte, vil eventuelt søskende også kunne have brug for hjælp, selv om